

PROSLOV PŘEDNESENÝ PŘI ZASVĚCENÍ

HRBITOVA V GETTYSBURGU

Před osmdesáti a sedmi roky naši otcové přivedli na svět na našem zemědělu nový národ, počatý ve Svobodě a vyznávající zásadu, že všichni lidé byli stvořeni sobě rovni.

Nyní se bijeme ve velké občanské válce, která rozhodne, zda tento národ — a rovněž každý národ takto zrozený a takovou zásadu vyznávající — může se dlouho udržet na živu. Sešli jsme se dnes na jednom velikém bojišti této války. Přišli jsme, abychom zasvětili část tohoto pole jako místo věčného odpočinku pro ty, kteří dali svůj život, aby mohl žít náš národ. Zajisté je správné a slušné, abychom tak učinili.

V hlubším smyslu však nemůžeme zasvětit — nemůžeme posvětit — nemůžeme uctít — tuto zemi. Stateční muži, živí a mrtví, kteří zde bojovali, ji totiž již posvětili, a to tak slavně, že naše malé schopnosti k němu už nic přidat nebo ubrat nemohou. Svět si málo všimne a sotva si bude pamatovat, co zde řekneme my, nikdy však nebude moci zapomenout na to, co zde vykonali oni. Proto lépe bude slušet nám živým, abychom se zde sami zasvětili nedokončenému dílu, kterému ti, jež zde bojovali, tak ušlechtilé pomáhali k vítězství. Proto je naší povinností se zaslíbit velikému úkolu, který nám ještě zbývá — abychom při památce těchto slavných mrtvých zvětšili svou věrnost věci, které oni přinesli obětí největší — abychom se zde závazně usnesli, že tito mrtví nezemřeli nadarmo — aby náš národ s milostí Boží se znovu zrodil k svobodě — a aby vláda lidu, lidem a pro lid nezhynula na této zemi.

ABRAHAM LINCOLN.

19. listopadu 1863.

Přeložil Ladislav Radimský.